

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **P. P.**, narozený dne XXX
bytem XXX

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2018, č. j. MMR-4030/2018-83/214,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného blíže označeného v záhlaví tohoto usnesení, které připojil k žalobě. Z obsahu žaloby i napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný napadeným rozhodnutím změnil usnesení vydané Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. SZ 131284/2017/KUSK ÚŠŘ/Bu. Tímto usnesením prvostupňový orgán rozhodl o námitce podjatosti vznesené žalobcem podle § 14 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
2. Toto rozhodnutí je však z přezkoumání soudem vyloučeno.
3. Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d/ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
4. Podle ustanovení § 68 písm. e/ s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Ze soudního přezkoumání jsou podle ust. § 70 písm. c/ s.ř.s. vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
5. Usnesení o námitce podjatosti úřední osoby vydané podle § 14 odst. 2 správního řádu služebně nadřízeným úřední osoby nebo tím, kdo má obdobné postavení, je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení správního řízení. Tímto usnesením je řešena otázka, zda úřední osoba, jíž se týká vznesená námitka podjatosti, je vzhledem k existenci zákonem stanovených důvodů vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Jedná se tedy o otázku vedení řízení, neboť jde o to, zda konkrétní úřední osoba může či nemůže v tom kterém řízení provádět úkony jménem správního orgánu. Vyřešení této otázky musí předcházet rozhodnutí o věci samé, přičemž případné vady správního řízení spočívající v tom, že se projednávání a rozhodování věci za správní

orgán účastnila úřední osoba, u níž byl dán některý ze zákonem stanovených důvodů vyloučení, je možné namítat v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu.

6. Městský soud v Praze posoudil otázku vyloučení předmětné žaloby ze soudního přezkumu v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23, který se vztahuje k dané problematice. Nejvyšší správní soud v něm zaujal názor, že rozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c/ s.ř.s.) a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Citovaný závěr lze plně vztáhnout též na rozhodnutí o námitce podjatosti vydané jakýmkoliv správním orgánem, neboť neexistují důvody, pro které by bylo na místě rozlišovat mezi rozhodnutím o vyloučení pracovníka správce daně vydaným podle § 26 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a rozhodnutím o vyloučení úřední osoby vydaným podle § 14 odst. 2 správního řádu. Charakter těchto rozhodnutí je totiž zcela shodný.
7. V rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 – 135 Nejvyšší správní soud konstatoval, že z odkazovaného rozhodnutí (míněno rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23) vyplývá jasný závěr, že rozhodnutí o podjatosti úřední osoby nemůže podléhat samostatnému přezkumu ve správním soudnictví. Citovaný rozsudek třetího senátu je prvním z řady rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007 – 75), ve kterých Nejvyšší správní soud vyjádřil obdobný názor na tuto problematiku, a ustálil jej tak ve své judikatuře.
8. Napadené rozhodnutí je tedy jakožto úkon, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, úkonem vyloučeným ze soudního přezkoumání (§ 70 písm. c/ s.ř.s.). Soud proto žalobu postupem podle § 46 odst. 1 písm. d/ ve spojení s § 68 písm. e/ a § 70 písm. c/ s.ř.s. jako nepřípustnou odmítl.
9. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. května 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu